

Efter de anstillede Forsøg, som for enkelte Spørgsmaalss Bedkommende endnu ikke kunne betragtes som fuldt afsluttede, er det Artilleriets Opfattelse, at det danske Feltartilleri med Indførelsen af det Krupp'ske System atter vil blive enhver Modstander jævnbyrdig og de fleste overlegen i Bevoebning.

For at kunne have et Bidrag til Bedømmelsen af den Varighed, man turde antage, at det nye System ifølge det Standpunkt, hvorpaa Artillerividenskaben for Tiden befinder sig, vilde være undergivet, har man rettet en Forespørgsel til Krigsministeren, dels om de Erfaringer, man maatte have gjort i Preussen med Hensyn til Anvendelsen af den nye Kanon, dels om der maatte være Anledning til at antage, at allerede nu kjendte Opfindelser paa Artillerividenskabens Omraade i den nærmeste Fremtid ville fortrænge det System, der agtes indført hos os. Af Ministerens Svar paa den første Del af Spørgsmaalet anføres, at, efter hvad der er Ministeriet bekjendt, lyde Udtalelserne om Materiellets Anvendelse gjennemgaaende gunstigt; de enkelte offentlig fremdragne Ulemper angaa ikke Systemet i dets Helhed, men kun Enkeltheder af dette, og kunne betragtes som overvundne ved den her forsøgte Model. Den anden Del af Spørgsmaalet besvarer Ministeren benegende, idet han anfører, „at det vist næppe tør ventes, at der i den nærmeste Fremtid vil opstaa noget Materiale, der kan konkurrere med Støbessalet som Skytsmateriale“, og at man med Hensyn til Projekttilkonstruktionen, et Spørgsmaal, der ikke har noget Særligt med det foreslaaede Kanonsystem at gjøre, har det i sin Magt ved den hos os modificerede dobbeltvæggede Granat at foretage de Forbedringer, som fornøvede Overveielser og Erfaringer maatte tilraade. Konstruktionen af et i enhver Henseende tilfredsstillende Lids-Brandrør til Brug ved Granatfærdstærne er en Opgave, som endnu staar tilbage, men som næppe endnu er løst nogetsteds helt; „enhver Forbedring, der naas i denne Retning, vil selvfølgelig kunne anvendes til Bedste for den nye Kanon.“

Endvidere har Udvalget fremsat det Spørgsmaal, om Betjeningen af den nye Kanon ikke vil kræve et større Personel (af Befalingsmænd eller Menige) eller en længere Uddannelse for de Menige. Herpaa har Ministeren svaret, at, „da et Skud til den nye Kanon veier 17 à 18 \mathcal{F} imod 11 \mathcal{F} ved vor nuhavende Kanon, og et lignende Forhold vilde indtræde, hvad enten man antager en Forlade- eller en Bagladekanon, vil det være nødvendigt strax ved Udrykningen at medføre alle 8 Ammunitionsvogne pr. Batteri, Noget, som nu først skulde indtræde ved Overgangen til den større Udrustning“. Af en lignende Grund vil det være nødvendigt at forsøge Antallet af Bærernes Vogne, for at det nødvendige Skudsforraad kan havees ved Hæren. Men ingen af disse Omstændigheder „fordrer noget større Personel, end der nu er paaregnet i dette Niemed. Betjeningen kræver ligesaa lidt nogen Forøgelse af Personellet; derimod vil det for Bedligeholdelsen og for at yde den haandværkerlyndige Bistand, som for Baglademekanismens Skyld ikke vil kunne undværes, være nødvendigt, at der for hvert Batteri paa Krigsfod og for 3—4 Batterier paa Fædtsfod havees en til sin specielle Funktion oplært Mechaniker, som da ogsaa skulde undervise de Rumre, der have med Baglademekanismens Betjening at gjøre, i dennes rette Behandling“. Med Hensyn til Uddannelsen af de Menige bemærker Ministeren, „at det ved Betjeningen af Bagladekanonen kun er nødvendigt, at to Menige ere fuldkommen inde i Baglademekanismens Behandling, og man kan derfor hjælpe sig med den nuværende Uddannelse af de Menige, som tillader at uddanne de 12 Konstabler pr. Batteri, som ligge 16 $\frac{1}{2}$ Maaned til Tjeneste, til den ovenfor nævnte Bestilling, hvorved altsaa aarlig 5—6 Kanoner vilde blive forsynede med to Konstabler, vel uddannede til deres særlige Tjeneste. Vilde man endvidere tildele Feltartilleriet alle de udfærdige Haandværkere af Professioner som Bøssmagere, Kleinmeede, Maskinarbejdere, Metalarbejdere, Gjørtlere, Gasfittere, Blikkenslagere o. l., for hvilke der ikke havees Anvendelse ved Hærens tekniske Afdelinger eller i særlige Niemed ved de andre taktiske Afdelinger, vilde man upaatvilelig dels kunne give de nævnte Menige en grundigere Uddannelse, dels forsøge de saaledes uddannede Meniges Antal med nogle af dem, der kun ere kortere Tid til Tjeneste“. I Forbindelse hermed skal anføres følgende Utringer i en Skrivelse fra Krigsministeren til Udvalget af 1ste Juni 1876: „De Banfeligheder, som kunne paapeges ved det foreslaaede nye Materielss Indførelse, ere kun i de færreste Retninger eiendommelige for Materiel netop af Bagladesystemet. Hvis der saaledes forelaa et Valg mellem et Forlade- og et Bagladesystem, vilde, afset fra den større Simpelt ved Forladesystemet, de Banfeligheder, blive fælleds for begge Feltstytsystemer, der hidrøre fra den paa Grund af det stærkere Ladningsforhold forsøgede Recule og fra Besværlighederne ved at medgive Kanonerne det fornødne Antal Skud i Felten.“

Efter den Fremstilling, som ovenfor er given af det nu havende Feltstyts, er dette et relativt meget godt Vaaben, og da en stor Del deraf er anskaffet i de sidste Par Aar, altsaa længere Tid efter det Tidspunkt, paa hvilket man begyndte Forsøgene paa Overgang til en ny Kanon, har Udvalget uddedt sig en Fremstilling af den paatænkte Anvendelse af de nu i Brug værende Kanoner